

25 aprel / 2020

ŞƏLALƏ HARAYLI ŞAIR

Onu şəxsen tanımadığım
dan önce şeirlərini oxumuşam.
Özü də indi əllim,
ünüm çatmayan kondımızda.
Bir az da dəqiq desəm,
Qarabağın Tuğ adlanan güşəsində.
"Azərbaycan",
"Ulduz" jurnallarında...
Sonra kitabları oxumuşam.
Ve günlərin bir günü
də, daha dəqiq desəm,
1980-ci ilde "Gənclik" nəşriyyatında
çox dəyərlər dosum,
gözel şairimiz Çingiz Əlioğlunun və hər an doğmaliğini hiss etdiyim şair qardaşım Zülfüqar Şahsevərlinin vasitəsilə oxucusunu olduğum Musa Ələkerberlini də tanıdım. Ela o tarixdən başlıdı bizim isti münasibətlər, qarşılıqlı ehtiramlar.

Men bunun kökündə iki sebəb gördüm. Birincisi, ikimizdə dağlarda, bir-birine bənzeyən coğrafi məkanda doğulmuş - Musa Ələkerberli Gedəbəyə, men ise Tuğda. Əgər nişan verdiyim bölgələri taniyanlar varsa, fikir-

lərimə şərık ola bilərlər. Həqiqətən de Gedəbəyle Qarabağın coğrafi oxşarlığı kifayət qədərdi. İkinci sebəb isə Musa müəllimin həddindən artıq səmimi, son derecə de yüksək etiqaz sahibi olmasına. Onun səhbi də, sözü də, yəsəyi də bu exqaldan, semimiyəldən süzülüb galır.

Saatlara həmsöhbət olmuşam. Dinləməkdən yorulmamışam. Ele yanğılı, ele içən gelən notlara səhbişər edir ki, adamın ruhunu oxşayır. Üstəlik, Qarabağla bağlı, yurd nisqilimizle ilişigli mövzuları elə çözür ki, elimi üreyim üstüne qoyub susuram.

Yeni duyuram ki, menin yaşıqlarımı menim kimi duyan, yaşayan bir şairə üzübü zam. Üstəlik, onun özünən və qələməşərinişin şeirlərinin söylemə qabiliyyəti meni lap yaxşı mənada əsir edir. Onda gözümüz qabağında özünü dağlardan, qayalarдан atan şəlalələr gəlib dayanır... Elə bu anda, yeni bu fikirləri

bilgisayaraya diqqət etdiyim meqamda da onun səsini eşidirəm.

*Sən taleyin baxş etdiyi töhfəsan,
Bir təkrarsız, bir ilahi lövhəsan.
Şairini aparanda mahvə sən -
İnsafı da, mürvəti de unut, get,
Üzündə ay, saçlarında bulud, get.*

Və elə bu şeirlər sonunda Musa müəllim birbaşa adəmin üreyini nişan alır.

*Musa, bəlkə sözün çatdı hədəfa,
İnci düzdün, ürək üzən sədəfa.
Nişangahda elin əsir hər dəfa,
Ömrün boyu vuramırsan onluğu,
Sona qəder izləmirsən sənliyə!*

Mən bu yanzı Musa Ələkerberlinin bu gün, yeni 24 aprelde qeyd olunan doğum tarixini oxucularımıza və Musa müəllimin yaradıcılığını izleyənlər xatırlatmaq üçün sözləmişim, bir az da atılış kağıza köçürüdüm. İstədim ki, biz bir oxucu olaraq ona necə diqqət ayırdığımızı Musa müəllimə

xatırladım. Axi o, son şeirlərinin birində bir balaca giley-güzər edibdi. Yazıcı ki:

*Musa, su üstündə susuz qalmışam,
İçmək yasaq olub, içdən yanmışam.
Təşə olduğunu ancaq dənnmişam,
Varmı bundan ağır caza, bilmirəm?*

Əzizim Musa müəllim, bu dünyada özünün də xatırlatdiğin kimi, 8 milyarda yaxın adam var. Amma bu say əsıl ADAMların sayı deyil. Düşünürəm ki, əsıl ADAMlar doğulandan əzab, əziyyət, dərd çəkmək üçün bəxtlərinə dəşəni yaşayırlar. Yəni şair doğulan bu saydırmış nüanslara elə ana bətnindən hazırlanır. Siz de şəlalə təşnəli, şəlalə nefəslə şairimizdən birisiniz. Tanrı şairinə, o cümlədən də sizin səsınızı elə verdiyi istədələ eşidir. Var olun ki, bizim üçün yarızınız. Doğum gününüz mübarək!

Əbülfət MƏDƏTOĞLU